

num. 3. Faber in ration. l. Imperium, de jurisdic. Mixti imperii sex distinxit Barrolus gradus, de quibus Molin. disp. 6. n. 2. Morla n. 67. cum seqq. Orosc. à n. 51.

4 Jurisdicção genetica usurpata omne imperium complectitur, quam sic cum Bartolo definiunt communiter omnes: Est potestas de jure publico inducta cum necessitate juris dicendi, & aequitatis statuenda. Orosc. in l. 51. num. 37. de jurisdic. Vvesembec. sup. num. 3. Morla num. 16. sumpta specificè prout ab utroque imperio secernitur, Est potestas qua officio judicis mercenario exercetur, privatam utilitatem respiciens. Molin. disp. 5. num. 2. Orosc. num. 79. Vvesembec. num. 8. Huic jurisdictioni inest modica coercitio, quam imperium vocat Consultus in l. fin. de offic. ejus. Fab. ration. l. 1. §. 1. eod. tit. illud mixtum dixit: sed Glossa in d. l. fin. docet, ibi sermonem non esse de mixto imperio, de quo in d. l. Imperium, sed de levi coactione, quæ ad expeditionem jurisdictionis necessariò desideratur; ideoque cum hac illa potestas coercendi semper intelligitur concessa, argumento legis 2. de jurisdic. Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. aa. omninò consulendus ex lit. u. Illius simplicis jurisdictionis sex enumerantur gradus. Molin. disp. 6. num. 2. in fin. Orosc. n. 80 cum seqq.

Ibi: Illud tantum tractaturi.

5 De absoluta Principis potestate ad quascumque causas delegandas non ambigitur; de Magistratibus verò, ac inferioribus jurisdictionem exercentibus disputatur, num causas meri, aut mixti imperii valeant delegare? Quoad Jus Cæsareum communis resolutio habet, quæ sunt meri imperii delegationi non subijci. Tusch. lit. D. concl. 46. num. 6. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 54. num. 2. D. Gonzal. sup. num. 5. Vvesembec. sup. num. 11. Anton. Fab. ration. leg. Si quid, de offic. Procons. Clar. in Praxi, q. 41. num. 1. Vantius de nullit. tit. quib. mod. sent. nullit. reparat. num. 5. Olan. antin. jur. lit. D. num. 26. Morla Empor. fur. tit. 2. q. 16. num. 2. Guazzin. de defens. reor. defens. 1. cap. 1. num. 14. Molin. sup. disp. 17. n. 1. Farin. in fragm. lit. D. n. 67. de cujus opinionis veritate egit fuscè Petr. Barbosa in l. Cum prator, §. 1. à num. 408. de judic. & apud nos illa probatur l. 18. tit. 4. p. 3. Verùm hodie de consuetudine ejusmodi causas delegati, testantur Clar. & Vantius ubi proximè, Farin. n. 69. licet Vantius excipiat, ubi ultimum supplicium possit irrogari.

6 Quoad causas mixti imperii præfata lex Regia, Accursius, ac plerique de jure Cæsareo eas indelegabiles constituerunt, teste Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. u. Ipsæ verò cum aliis delegari posse opinatur, cui opinioni subscribunt Fachin. contrrov. lib. 9. cap. 98. D. Gonzal. & Vvesembec. ubi proximè, Pichard. in §. 1. cap. 4. n. 177. Institut. de interdicit. Menoch. d. lib. 1. q. 74. num. 5. Petrus Barbosa sup. à num. 533. Morla num. 3. Molin. ubi sup.

7 De Jure Canonico causas meri imperii delegare licet, secundum Tusch. lit. I. concl. 46. Petr. Barbof. num. 517. D. Gonzal. n. 7. Menoch. n. 43. Petr. Gregor. Syntagm. lib. 47. cap. 22. n. 8. Molin. n. 4. Guazzin. sup. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 25. num. 2. Salgad. de reg. protect. part. 2. cap. 5. n. 119. Contrarium cum nostro Præfule tuerent Fachin. d. lib. 9. cap. 99. Farinac. num. 76. Morla d. tit. 2.

quest. 17. à num. 30. Menoch. num. 45. Binius de jurisdic. cap. 3. Osuald. d. cap. 8. lit. ccc.

Ad Num. 2.

Ad textum in cap. in Archiepiscopatu, de raptio. 8. ribus, respondetur ibi sermonem haberi de Rege Sicilia, qui in sua ditione supremam obtinet jurisdictionem. Sic Fachin. Morla, Menoch. D. Gonzal. ubi proximè, Molin. num. 2. de quo dubium non est, quin valeat causas meri imperii delegare. Osuald. ubi proximè, Clar. d. quest. 41. num. 1.

Ibi: Quemadmodum & inferior.

Magistratus causas meri imperii jure delegant, 9 urgente necessitate ob infirmitatem, aliudve legitimum impedimentum, l. 18. tit. 4. part. 3. ubi Gregor. Lop. gloss. fin. l. 2. C. de pedan. judicib. D. Gonzal. in cap. Pastoralis, n. 6. de offic. deleg. Osuald. sup. l. 1. ddd. Petr. Gregor. ubi sup. Farin. sup. n. 72. Verùm in d. l. 18. Part. solum permittitur absentia causa cognitionem causæ, non definitionem delegare. Vide Osuald. ubi promper, Molin. num. 1.

Verf. Secundò, eidem opinioni.

Consule Fachineum, ac ceteros cum eo laudatos supra, n. 8. qui his juribus respondent, & adde proximè tradita.

Ad Num. 3.

De his, ac intellectu capitis Suffraganeis, de election. & capitis Aqua, de consecr. Eccles. D. Gonz. utrobique, Morla d. quest. 17. num. 33. & alii, quos recensuit Aug. Barbofa collect. d. cap. Suffraganeis, num. 2. ubi ait, quæ ordinis sunt, ex justa causa posse delegari: quod ita accipiendum, ut delegabilia sint quæ Ordinem desiderant Episcopalem, non ut potestas Ordinis transferatur in eum, qui Episcopus non fit, d. cap. Aqua. Etenim etiam absque impedimento legitimo licebit Episcopo delegare alteri simili, quæ ratione sui officii, ac muneris eidem deferuntur, etiam si ad merum imperium spectent, & Ordinem postulent; nam & Jure Civili hæc delegabilia censentur, quæ Magistratibus competunt pro munere suo, absque speciali legis mandato, l. 1. ff. de offic. ejus cui mand. est jurisa. ut rectè observat D. Gonzal. in cap. Pastoralis, num. 7. de offic. judic. delegat. Petr. Barbofa in l. Cum prator, §. à n. 520. omninò videndus à n. 416. ff. de judic. Fachin. d. lib. 9. cap. 97. verf. Sed huic expositioni, Cujac. ad lib. 1. question. Papin. in l. 1. de offic. ejus, cui mand. Secundum hæc pro regula constituendum erit, quod tam jure Pontificio, quàm Civili, quæ jure muneris competunt, delegari permittuntur; quæ verò per legem nominatim seu specialiter committuntur, nequaquam mandari possunt, ut plenè per Barbof. à n. 520. Sic quoad delegationem non qualitas causarum, sed quo jure Magistratibus deferantur, est inspicendum.

Verf. Tertio adducitur.

Ex causa, seu necessitate causas meri imperii delegari posse, præmissi n. 9. & adde Petr. Barbof. n. 466.

num. 466. & ad textum in cap. fin. ne cleric. vel monach. respondent cum D. Covar. idem Barbofa num. 522. Fachin. sup. cap. 99. verf. Respondeo rationem, Morla d. q. 17. n. 34. subsistere delegationem ob justum impedimentum.

Verf. Quarto citatur pro communi.

Ad textum in Clem. 1. §. 1. de hæretic. favore Fidei procedere asserunt Morla num. 36. Fachin. verf. Quartum est.

Ad Num. 4.

12 Non spectat ad nostram quæstionem caput Licet, de offic. Vicar. nec caput Cum Episcopus, in 6. quia Episcopis est permillum per se, vel per alium jurisdictionem exercere, quod refertur ad Vicarios Generales, qui ordinariam jurisdictionem exercent. Ita Farinac. in fragm. lit. D. n. 77. Fachin. sup. verf. Quintum est, D. Gonzal. ubi proximè, Morla num. 55.

13 Quamquam controversum sit, num vicarius Episcopi, & vicem Pratoris gerens ordinariam, aut delegatam jurisdictionem exercent; de quo novissimè, ac latè D. Gonzal. ad Decretal. in cap. ult. n. 4. & 5. de offic. Vicarii: verior tamen ac receptio opinio habet, utrumque ordinaria fungi jurisdictione, ut de Vicario generali Episcopi, præter nuper laudatos docent Sanch. de marrim. lib. 3. disp. 29. num. 3. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. tit. 4. p. 3. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. n. 3. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 10. num. 3. Garcia de Benefic. part. 5. cap. 8. num. 21. Farinac. in fragm. lit. D. num. 77. Barbofa collect. cap. Licet, n. 6. de offic. Vicar. in 6. & pluribus laudatis, de potest. Episcop. part. 3. alleg. 54. n. 26. Vicarius verò foraneus delegatam exercet jurisdictionem, Molin. num. 4. Paz in Praxi, tom. 2. prælud. 3. num. 4. adnotavi præf. car. cap. 4. n. 33. Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. I.

14 Idem de proparatoribus, quos vulgò Tenientes sive Alcaldes mayores nuncupamus, observant Pat. Molin. sup. disp. 13. num. 3. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 25. num. 12. Azeved. in l. 10. num. 1. tit. 5. lib. 3. Recop. Maranta de ordin. judicior. part. 4. disp. 5. n. 17. Morla ubi proximè, D. Gonzal. num. 5. Parlador. quoridian. lib. 2. cap. 1. num. 10. Bobadilla cum aliis Politic. lib. 1. cap. 16. num. 44. Farin. sup. n. 78. Garc. n. 26. Barbofa d. alleg. 54. n. 28. Farinac. n. 78.

Ibi: His tandem probatio.

15 Adde Farinac. in fragment. lit. D. n. 75. & 76. Paz sup. n. 2. ac laudatos sup. n. 7. & quæ tradidimus num. 10. & secundum illa asserendum est, Jus Pontificium à Cæsareo non discrepare quoad dispositionem, quoniam utroque causæ, quæ ad Prælatos, aut Magistratus spectant ex proprio munere, possunt delegari cujuscunque sint qualitatis; non autem quæ lege specialiter, ac nominatim eidem committuntur, juxta legem 2. de offic. ejus cui mand. Verumtamen quoad effectum illud discrimen reperitur, ut fert communis opinio, quia Jure Ecclesiastico causæ meri imperii sunt delegabiles regulariter; Jure Civili non utique, quod provenit per accidens, & ex diverso modo, quo illæ deferuntur; nam Episcopi de ipsis ratione proprii officii, ac dignitatis, ut

judices ordinarii cognoscunt. Magistratus verò populi Romani merum imperium non obtinebant, nec gladii potestatem, nisi specialiter lege concedente, ut probant Petr. Barbofa in dicit. l. Cum Prator, §. 1. ex num. 520. & alii simul laudati sup. num. 10.

Ad Num. 5.

Quamquam præmissis opponatur textus in cap. fin. de offic. Ordinarii, ex quo apparet, causas meri imperii Episcopis specialiter lege committas posse delegari; tamen eam decisionem diversimodè interpretantur Sanch. sup. lib. 2. disp. 40. n. 17. Fachin. contrrovers. lib. 9. cap. 99. verf. Sextum argumentum, Petr. Barbofa in d. l. Cum prator, §. 1. à n. 527. D. Gonzal. in d. cap. fin. n. 4. Aug. Barbofa collect. ibi, n. 3. cujus intellectus magis placet; inquit enim quod cum in Episcopis resideat facultas ex munere ad absolvendum ab excommunicatione à jure irrogata, cum reservatur ad Sedem Apostolicam absolutio, coarctatur episcopalis potestas; ideo si aliquo casu permittatur Episcopo, ut non obstante reservatione absolvar, sicut in d. cap. fin. nihil specialiter de novo conceditur, nec ampliatur ordinaria jurisdictione, sed tantum remouetur obex reservationis, & sic de permillis, ac de non reservatis est judicandum. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 54. n. 43. Aliud est cum Magistratu lex specialiter tribuit causæ cognitionem, quam jure communi ex defectu potestatis non habebat, quoniam delegare non valebit, d. l. 1. de offic. ejus cui mand. Vide D. Covar. inf. verf. Secundò illud, ortassis.

Ibi: Et ut simul elegentem.

Ex præmissis possunt facillè conciliari dictum caput finale de offic. Ordinari. & caput finale de offic. delegat. in hoc enim concessa fuit absolvendi facultas carenti illa de jure; in illo, Episcopo, ad cujus ordinariam jurisdictionem absolutio à censuris spectat. Ad cetera quæ in d. cap. fin. de offic. delegat. continentur, consulas Aug. Barbof. collect. ibi, ex num. 14. D. Gonzal. ubi proximè, Sanch. sup. Petr. Barbofa ex num. 528. Hi communiter, & alii docent, quod si nudum ministerium committatur officio, aut dignitati, quia ordinariæ jurisdictioni cohæret, fit delegabilis; secus si personæ mandatur; & paulò inferius D. Covar. ait quod fallit in Legato Sedis Apostolicæ, d. cap. fin. de offic. delegat. Molin. disp. 18. n. 3.

Ibi: Et sanè Baldus in d. cap. ult.

Hanc Baldi solutionem amplectuntur Sanch. Petr. Barbofa, & D. Gonzal. ubi proximè. Sed eam non immeritò rejicit noster Præf. ex d. l. 1. de offic. ejus; nam etsi causæ committerentur lege Magistratibus, qui ordinariam jurisdictionem exercebant, delegari tamen prohibebantur, quod similiter in Episcopis dicendum videtur.

Ibi: Ideo dici potest delegationem.

Hæc prænotavimus supra, n. 17. in fin. & adde Morlam Empor. fur. tit. 2. quest. 17. n. 32. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 18. à princip. Barbof. de potest. Episcop. allegat. 35. num. 17. Monet. de commutat. ult. volunt. cap. 5. Amavam in l. Nullus, ut

num. 15. C. de decurionib. lib. 10. D. Gonzal. in cap. Si pro debilitate, num. 11. de offic. delegat. ubi quod nec Principis delegatus valet nudum ministerium subdelegare, præter alios, quos dat D. Gonzal. in d. cap. fin. n. 2. de offic. Ordinar.

Verf. Secundo illud fortassis.

20 Decisionem dicti capituli finalis de offi. Ord. procedere favore animarum, scripsit Fachin. contravers. lib. 9. cap. 99. verf. Sextum argumentum.

Ibi: Et præerea jus hoc absolventi.

Amplexi sumus hanc interpretationem sup. num. 16.

Verf. Primum deducitur.

21 Vide sup. n. 16. & 17. & ibi laudatos, quorum perique tenent, quod hic docuit D. Covar. pro conciliatione capituli finalis de offic. delegat. cum cap. fin. de offic. Ordinar. & adde quos laudat D. Gonzal. ubi proxime, ibidemque num. 5. infert plura, quæ Episcopus potest alii delegare, licet specialiter illi commissa sint ratione officii ac dignitatis.

Ibi: Deinde, & tertio apparet.

22 Quoties causæ cognitionem cum facultate absolventi ab excommunicatione committit Pontifex, delegatus subdelegare utramque poterit. Sbroz. de offic. Vicar. lib. 2. quest. 34. num. 4. Barbosa collect. cap. fin. num. 16. de offic. delegat. assentitur D. Gonzal. in d. cap. Si pro debilitate, num. 11. ubi observat, delegatum Principis subdelegare non posse, quoties ex natura causæ, verbis, aut mente delegatis constat electa industria personæ. Molin. disp. 18. n. 2. verf. Secundum est, Barbosa cum pluribus collect. d. cap. fin. num. 3. de offic. delegat. In dubio tamen non præsumitur electa industria, ut impediti possit facultas subdelegandi, nisi constet de voluntate eligentis, ac delegantis. Barbosa num. 4. cum Suro. conf. 433. num. 16. Peregrin. var. lib. 1. ad rubric. de offic. judic. delegat. n. 8. Ex quibus colligatur electa industria, tradit Barbosa a num. 5.

Ad Num. 6.

23 Jurisdictio voluntaria ex legis, aut canonis commissione proveniens delegari potest, nisi tanti ponderis actus sit, ut per alium exerceri nequeat. Barbosa collect. cap. 3. num. 3. de offic. Archiepiscop. Idem juris erit, si ex privilegio Principis competat ratione officii, aut dignitatis, ut D. Covar. docet hic, et si dissentiant aliqui, sicut refert Sanch. d. lib. 2. disp. 40. n. 13. & quæ D. Covar. hic tradit, latè prosequuntur Sanch. num. 17. Petr. Barbosa in l. Cum prator, §. 1. a num. 528. de judic. D. Gonzal. in d. cap. Si pro debilitate, n. 11. & alii quorum meminimus n. 19.

24 Sin autem Princeps per rescriptum actum voluntariæ jurisdictionis commiserit etiam nomine muneris, aut dignitatis, subdelegationi locus non dabitur; nam cum ea jurisdictione in executione nudi ministerii consistat, idè nec Principis delegato licet subdelegare, ut præter nuper laudatos observant Aloyf. Ricc. collect. dec. part. 4. collect. 1284. Molin. d. disp. 18. num. 3. Marc. Ant.

Genuef. in Praxi Archiep. Neapol. cap. 69. num. 6. August. Barbosa collect. cap. fin. num. 14. de offic. delegat. ac prædixi sup. n. 19. Imò hujusmodi merus exequutor, nec delegatus proprie dici poterit. D. Gonzal. loc. præcitato, Sed quid in Legato Sedis Apostolicæ specialiter sit constitutum, constat ex cap. ult. §. fin. de offic. delegati, de quo obiter sup. n. 17. in fin.

Ibi: Nam ea ratio obventum est.

Potestas conferendi Ecclesiastica Beneficia re-25 fider penes Episcopum, vel ejus Vicarium Generalem, cui specialiter sit commissa. Solorzan. de jure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 32. D. Emman. Gonzal. ad Decretal. in cap. Ex frequentibus, n. 2. de institut. & in cap. Constitutus, n. 6. de concess. præbend. Aug. Barbosa collect. cap. Statutum, n. 17. de præbend. in 6. Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. Decimoquarto queritur, Garcia de benefic. part. 5. cap. 8. n. 80. Nec generale mandatum sufficit cum libera, vel amplissimis verbis conceptum. Garcia num. 118. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 9. quest. 7. n. 34. Barbosa de potest. Episcop. allegat. 54. num. 59. & 60. Molin. dict. tract. 5. disp. 10. num. 9. ubi generaliter agit. Hæc autem facultas conferendi debet esse ad universitatem Beneficiorum, non ad certa Beneficia, vel ut certis personis conferantur. Iacob. Sbroz. de Vicar. Episcop. lib. 1. quest. 53. Garcia cum aliis num. 113.

Nec valebit Episcopus collationem beneficiorum committere alii, nisi suo Vicario generali. Tusch. lit. C. concl. 432. num. 8. Barbosa d. n. 17. Sbroz. sup. quest. 52. Garcia cum aliis num. 119. Illud omnittendum non est, quod licet Vicario generali tribuat Episcopus specialiter potestatem conferendi beneficia, nequibit tamen conferre ea quorum collatio ad Episcopum jure speciali, aut privilegio spectat. Barbosa d. alleg. 54. num. 62. Azor. lib. 3. cap. 44. verf. Secundo queritur, qui fuse agit de potestate Vicarii Generalis quoad Beneficia.

Ibi: Sic nec eidem Vicario.

Quæ Generalis Vicarius Episcopi exercere non 27 valet, nisi specialiter committantur, tradit plenè Barbosa d. allegat. 54. a num. 60. & n. 79. quod nequit aliquem Beneficio privare, ac n. 117. quod illi non licet aut inquirere, aut de causis criminalibus cognoscere. Et utrobique plures refert, atque latius agit idem Barbosa collect. c. 2. de offic. vicarii, in 6. ubi n. 3. observat, Vicarium non prohiberi criminum inquisitionem facere, ut causas ad Episcopum remittat.

Ad Num. 7.

Ad intellectum capituli Ex frequentibus 3. de 28 institution. lib. 3. Decretal. consulas Barbosa collectanea ibi, & ab ipso laudatos, quibus addendus D. Emman. Gonzal. ibidem, qui num. 2. communem amplectitur interpretationem, quod scilicet textus ille procedit in Beneficium collatione facta ad patroni præsentationem; nam vicarius ex generali delegatione, seu commissione absque speciali mandato potest Clericum præsentatum instituere, sicut electum confirmare. Barbosa cum aliis n. 3. Azor. d. cap. 44. verf. Quarto queritur, 82

& verf. Quinto queritur, Garcia de Benefic. part. 5. cap. 8. num. 85. D. Gonzal. ubi proxime, Paz in praxi, tom. 2. prælud. 3. num. 7. Sbroz. sup. lib. 2. quest. 70. n. 111. Quintanaduenas lib. 1. Ecclesiasticon, cap. 5. n. 7. Vivian. prax. juris patronat. lib. 12. cap. 2. num. 4. Tondut. quest. benefical. part. 1. cap. 118. num. 35. qui duo notant, eandem facultatem residere in vicario Capituli, Sede vacante, quoad Beneficia, quorum collatio ad illud spectat. Imò idem erit de Beneficiis, quorum institutio, ac confirmatio pertinet ad Episcopum; nam et si Capitulum non valeat conferre Beneficia, quæ sunt liberæ provisionis Episcopi, nisi urgeat necessitas, non prohibetur tamen instituire præsentatos, aut confirmare electos, tametsi institutio, aut confirmatio ad solum Episcopum attineret, ut paulò inferius, in fine hujus numeri docuit D. Covar. cui jungendi Garcia sup. part. 5. cap. 7. a n. 51. Barbosa de potest. Episcop. allegat. 54. num. 182. & 183. Vivian. d. cap. 2. ex n. 10. D. Gonzal. cum plurimis cap. 2. num. 2. cum seqq. Ne Sede vacant. a. i. q. innov. Solorzan. de jure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. num. 31. cum seqq. qui n. 33. desiderat, quod Capitulum specialiter hanc facultatem instituendi suo vicario concedat, de quo cogitandum, cum in Vicario Episcopi sufficiat generalis commissio, ut præmissum est.

29 Ideo Capitulum, decedente Episcopo, non succedit in potestatem conferendi Beneficia, quia collatio est de fructibus Episcopatus, qui successoribus debent reservari, in cujus præjudicium cederet, si per Capitulum Beneficia conferri permitteretur: in institutione verò, aut confirmatione hæc cessat ratio, quia nulla occasio exercendi liberalitatem aufertur Prælato, sicut in libera collatione, cum ex necessitate teneatur electum confirmare, ac præsentatum instituere. Ita Barbosa collect. cap. 1. n. 4. de institut. in 6.

Ad Num. 8.

30 Inter cæteras jurisdictionis differentias illa recenseretur ab omnibus, quod alia sit contentiosa, & alia voluntaria. Prior, quæ versatur in criminibus coërendis, ac forensibus controversiis, ubi contentiditur, atque disceptatur, redditur in invitos. Posterior in volentes duntaxat exercetur; unde apparet quare utraque jurisdictione sic appelletur. Orosc. in l. 2. num. 1. & 2. de offic. Proconsul. Aug. Barbosa de potest. Episcop. allegat. 126. n. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 19. a n. 7.

31 Inter ejusmodi jurisdictiones id maxime interest, quod actus contentiosæ jurisdictionis extra territorium nec in propriis subditis aliquis valet exercere, nisi Magistratus loci permiserit; voluntariæ verò liberè gerit. Solorzan. cum pluribus d. tom. 2. lib. 2. cap. 4. num. 85. Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. Decimo queritur, Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 34. n. 1. Garcia sup. part. 5. cap. 8. num. 128. Carleval. de judic. disp. 2. num. 1158. Bobadilla Politic. lib. 2. cap. 16. num. 187. Tusch. lit. 1. concl. 546. n. 8. Cujac. ad tit. ff. de jurisdic. in fin. princip. verf. Est & alia, Vivian. prax. juris patronat. lib. 8. cap. 1. n. 12. cum seqq. Salgad. de reg. protect. part. 2. cap. 13. num. 31. Actus enim voluntariæ jurisdictionis sunt extrajudiciales. Salgad. de retent. Bullar. cap. 10. num. 37. qui tribunal non exigunt, folisque dignitatis insignibus indigent; nam his voluntaria est contenta jurisdictione. Ant. Fab.

in ration. l. 2. de offic. Proconsul. Tusch. sup. num. 91. Sed & jurisdictione voluntaria potest prorogari judicis existentis in alieno territorio. Petr. Barbosa in l. 1. art. 1. num. 184. de judic. Carleval. sup. num. 1159.

Si forte ad actum voluntariæ jurisdictionis 34 præcedere opus sit cognitionem causæ, hæc intra territorium expedita, ille in alieno expediti potest, ut de dispensatione denunciationum ad matrimonium agens resolvit Sanch. d. lib. 3. disp. 8. n. 6.

Ibi: Unde apparet Episcopum posse.

Quoniam collatio Ecclesiastici Beneficii ad jurisdictionem voluntariam spectat, licet Episcopo 35 in aliena diocesi beneficia suæ provisionis conferre. Azor. sup. part. 2. lib. 6. cap. 25. verf. decimo queritur, cum seq. Sanch. d. lib. 3. disp. 34. n. 1. Tusch. lit. E. conclus. 249. num. 1. Vivian. n. 21. Garcia cum plurimis num. 126. August. Barbosa in cap. Post electionem, n. 4. de concess. præb. Tondut. quest. Benefical. part. 2. cap. 3. §. 7. num. 7. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Beneficia, verf. Ad nonum. Similiter instituere præsentatum, ac electum confirmare licebit Episcopo extra propriam diocesim existentem. Salgad. de reg. protect. part. 2. cap. 13. num. 31. sicut & alia voluntariæ jurisdictionis exercere, quæ refert Tusch. d. concl. 249. Videas Garc. ex num. 138.

Ibi: Imò & ipsius Episcopi Vicarius.

Quamquam satis sit controversum, num Episcopi Vicarius habens facultatem conferendi Beneficia, illa uti possit in aliena diocesi? Et negativam aliqui sustineant, quos refert Sanch. ubi proxime, Garcia num. 127. verior tamen est ac tenenda affirmativa sententia cum plurimis cumulatim per Garciam num. 126. Azorio ubi proxime, Gratian. disceptat. cap. 127. n. 1. Vivian. d. cap. 1. n. 24. Sbrozio de offic. Vicarii, lib. 2. quest. 102. Boër. dec. 30. n. 6. Sanch. cum aliis d. disp. 34. num. 2. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 43. n. 19. Barbosa collectanea. cap. Statutum, num. 15. de præb. in 6. Idem dicendum de Legato Sedis Apostolicæ, qui confert Beneficia provinciarum, ad quam mittitur, et si in alia resideat. Azor. ubi nuper, Vivian. num. 25. notatur in cap. Novit, de offic. Legat. Sed est quæstionis, an delegatus ab inferiore, qui Princeps supremus non sit, valeat jurisdictionem voluntariam exercere extra proprium territorium delegantis? Inficiantur cum Bartolo Orosc. in l. 2. num. 75. de offic. Proconsul. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 18. num. 12. ubi alii, Tusch. lit. 1. concl. 546. n. 18. Contra tenent Sanch. cum aliis d. disp. 34. num. 3. Garcia sup. n. 129.

Ibi: Illud tamen est adnotatione dignum.

Si Episcopus, & Vicarius habens facultatem, 35 Beneficium idem conferat, nec appareat quæ collatio præcesserit, præferetur ab Episcopo provifus. Malchard. de probat. concl. 314. num. 2. Barbosa collectanea. cap. Si à sede, n. 3. de præbend. in 6. Azor. Instit. Moral. lib. 3. cap. 45. verf. Duodecimo queritur, Rebuff. Praxi Benefic. tit. Forma vicariatus, num. 121. Caldas Pereyra de resolution. emphiteus. cap. 12. num. 16. Tusch. lit. C. concl. 445. num. 1. Vivian. sup. lib. 12. cap. 5. num. 34. Quod limitatur, nisi provifus à Variorum prius